

Medlemmer af enhver Klasse, har Jurisdictionsschefen, for at de manglende kunne faaes, at henvende sig til den nærmest overordnede Befalingsmand, hvis en saadan er paa Stedet, og i andet Fald til Generalcommandoen. Ligeledes skal, hvor Garnisonsjurisdiction er anordnet, Commandanten, naar i nogen Sag de fornødne Medlemmer til den militære Ret ikke kunne tages af Garnisonstropperne paa Stedet, gjøre Indberetning derom til den commanderende General. Denne har i slige Tilfælde efter Omstændighederne enten at beordre de fornødne Medlemmer hen til vedkommende Sted eller Afdeling, eller at bestemme, ved hvilken Jurisdiction Sagen skal behandles.

Er det Auditøren, som enten paa Grund af sit Forhold til Sagen eller af anden Aarsag er forhindret fra at tage Sæde i Krigsforhør eller Krigsret, kan hans Plads i Krigsretten og ordentligviis ogsaa i Krigsforhøret kun besættes med en anden Auditor eller dertil af Generalauditøren constitueret Lovkyndig, forsaavidt ikke i enkelte særlige Tilfælde en Afvigelse herfra er hjemlet, jfr. § 48 og § 160. Til at anstille saadan Undersøgelse i Sagen, som ikke taaler Dphold, kan dog, naar ingen anden Auditor findes paa Stedet eller i Nærheden, og Stedets civile Dommer er forhindret fra overeensstemmende med § 18 at overtage Undersøgelsen, et Krigsforhør anordnes, hvori Adjutanten eller en anden dertil skiftet Officere beordres til at indtræde i Auditørens Sted.

§ 40.

Kongen kan nærmere bestemme, hvilke Befalingsmand der skulle have en Jurisdictionsschefs Myndighed, og ordne Grændserne mellem de flere militære Jurisdictioner.

§ 41.

Ved de Afdelinger af Krigsmagten, hvis Befalingsmand ere Jurisdictionsschefer, blive alle til Afdelingen hørende Capitainer eller Ritmestere og øvrige Personer, som ikke ere af højere Tjenestegrad, dog med de i § 39 og §§ 42 til 46 forekommende Undtagelser, at dømmes ved Afdelingen i alle de Sager, hvori de høre under militær Ret, og Krigsforhør og Krigsret anordnes af Afdelingens Befalingsmand.

§ 42.

Have Dele af de i § 41 ommeldte Afdelinger deres Standquarteer paa forskjellige Steder, skal ved de Dele, der staae i saadan Forbindelse med Hovedafdelingen, at foresaldende Sager beqvemt kunne behandles ved dens Jurisdiction, denne vedblive i samme Omfang, som i foregaaende § bestemt, at strække sig ogsaa til saadanne affondrede Dele. Finder derimod ikke en slig Forbindelse Sted, skal, naar Kongen ikke anderledes befaler, den affondrede Troppedeel høre under Garnisonsjurisdictionen, hvis en saadan er paa Stedet, og i andet Fald bestemmer den commanderende General, ved hvilken militær Jurisdiction de ved den affondrede Troppedeel foresaldende Sager skulle behandles. Hvad her er bestemt om affondrede Troppedele, skal ogsaa gjælde om enkelte til en vis Troppedeel hørende Personer, hvem Tjenesteforretninger ere anviste udenfor deres Afdelings Standquarteer, forsaavidt de ikke have højere Tjenestegrad end Capitainer.

§ 43.

Commandanten i de Fæstninger eller Stæder, hvor en Garnisonsjurisdiction er anordnet, tilkommer det ved denne at nedsette Krigsforhør og Krigsret i de under militær Jurisdiction hørende Sager mod nedenangførte Personer, dog med den Indskrænkning, som følger af § 46.

1. Fæstningsofficerer samt andre Garnisons-Embedsmænd og Besjente. Forsaavidt disse tillige maatte være ansatte ved nogen til Garnisonen hørende Afdeling, blive de i Sager angaaende Tjenesten ved Afdelingen at tiltale ved den Jurisdiction, hvorunder Afdelingen hører.
2. Alle, der ere ansatte ved de i Garnisonen liggende Afdelinger, naar Sagen vedkommer den Commandanten underlagte Fæstnings- eller Garnisonstjeneste, eller angaaer Forbrydelser, som forøves af dem i den Tid, de ere i bemeldte Tjeneste.
3. Fanevagter og andre Vagthavende, der, uden at de ere i Garnisonstjeneste, dog have faaet Dphold anvist i Garnisonens Vagter, med Hensyn til de Forbrydelser, som de sammesteds begaae.